

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114234653
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114234653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r.o., advokátom so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: F. C., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. E. X., o zaplatenie 563,37 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 353,87 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 111,68 eur od 10.11.2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do zaplatenia a
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 106,67 eur od 10.01.2012 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh o zaplatenie sumy 209,50 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.11.2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.01.2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.02.2012 do zaplatenia a
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- eur od 10.12.2012 do zaplatenia,
- zamieta.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 10,05 eur titulom náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 a odporcom dňa 21.10.2010 v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 199,- eur.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 14.10.2014 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 27.10.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 563,37 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške: 9,25 % ročne zo sumy 115,18 eur od 10.11.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 110,17 eur od 10.01.2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.02.2012 do

zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 199,- eur od 10.12.2012 do zaplatenia a nahradíť mu trovy konania titulom náhrady súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 33,50 eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 106,94 eur.

Svoj návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tak, že dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „ST“) ako Postupca a navrhovateľ ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok Postupcu vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenému pod referenčným č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 je registrovaná na Okresnom súde Žilina pod 1SprV/1064/2013. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Na základe predmetnej zmluvy poskytoval právny predchodca navrhovateľa od účinnosti zmluvy odporcovi služby elektronickej komunikácie, najmä mu umožnil uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkyschopnom stave, poskytoval odporcovi servisné služby a ďalšie služby v zmysle zmluvy a Všeobecných podmienok. Odporca sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa programu služieb. Právny predchodca navrhovateľa riadne poskytoval odporcovi uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka faktúrami s vyznačeným zúčtovacím obdobím a splatnosťou nasledovne: faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 09.12.2012 na sumu 199,- eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 09.02.2012 na sumu 3,50 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 09.01.2012 na sumu 110,17 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 09.11.2011 na sumu 115,18 eur a č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 09.12.2011 na sumu 135,52 eur. Odporca neplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatil, resp. nezaplatil jej pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh odporcu voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe uvedených skutočností tak je vo výške 563,37 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa odporca vo vzťahu k navrhovateľovi dostal v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a navrhovateľ má teda nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov (ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013) za každý deň omeškania až do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, ktorý mu bol riadne doručený spolu s poučením podľa ust. § 115a ods. 2 a § 120 ods. 4 O.s.p., písomne vyjadril podaním zo dňa 06.03.2015, ktorom vyjadril svoj nesúhlas s tvrdením navrhovateľa, že predmetné faktúry uvedené v návrhu na začatie konania neuhradil. Všetky faktúry vždy riadne uhradil, o čom svedčí aj výpis pohybov na účte a vykonaných platieb. Doklady o úhradách však nedokáže predložiť, nakoľko mu boli odcudzené. Odporca poukázal v tejto súvislosti na to, že na Okresnom súde Žilina sa pod spis. zn. 1T/46/2014 vedie trestná vec obžalovaného Ing. P. F. stíhaného pre zločin krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona. V tejto veci vystupuje odporca ako poškodený, pričom si uplatňuje nárok na náhradu škody. Ku škode došlo tým, že obžalovaný Michal Potaš z rodinného domu, ktorý s rodinou odporca obýval, prostredníctvom najatých ľudí a motorových vozidiel dal odviezť kompletne vybavenie rodinného domu, ktoré patrilo rodine odporcu na neznáme miesto. Tým im spôsobil škodu v celkovej výške 83.797,50 eur. Boli tak prakticky vyhodení na ulicu a k ich hnutelnému majetku nachádzajúcemu sa v predmetnej nehnuteľnosti im bol znemožnený akýkoľvek prístup. Súčasťou odcudzeného majetku bola aj dokumentácia uskutočnených platieb, z ktorej jednoznačne vyplývalo, že predmetné faktúry riadne a včas uhradil. Odcudzením tejto dokumentácie však došlo k objektívnej nemožnosti preukázania tejto skutočnosti. Odporca však odkázal na dožiadanie si výpisu z účtu, čím sa preukáže ním tvrdená skutočnosť o uhradení predmetných faktúr. O skutočnosti, že predmetné faktúry boli uhradené, svedčí aj to, že právny predchodca navrhovateľa - ST nepristúpil k prerušeniu alebo obmedzovaniu poskytovania služieb. Pritom, ako sám predchodca navrhovateľa na svojej internetovej stránke v sekcii informácie pre koncových užívateľov v bode 16. udáva: „ V prípade, ak faktúra nebude uhradená včas, ST upozorní účastníka na túto skutočnosť. Upozornenie môže byť realizované formou písomnou, volaním, SMS správou, MMS správou, IPTV správou, e-mailom, príp. faxom. Najbežnejšou formou upozornenia je zaslanie upomienky, a to buď v rámci nasledujúcej faktúry alebo ako osobitný dokument. Ak účastník neuhradí faktúru ani po uplynutí dodatočnej lehoty 5 dní od upozornenia zo strany ST, má ST právo pristúpiť k prerušeniu alebo k obmedzeniu poskytovania služieb. V takomto prípade môže dôjsť zároveň k účtovaniu poplatku za obmedzenie alebo prerušenie poskytovania služieb vo výške podľa platného cenníka. Ak účastník neuhradí faktúru ani do 45 dní po jej splatnosti, ST má právo odstúpiť od zmluvy o poskytovaní služieb. V prípade, ak dôjde z tohto dôvodu k porušeniu záväzku viazanosti, ST má právo vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu vo

výške a za podmienok dohodnutých v zmluve.“. Predchodca navrhovateľa - ST tak sám uvádza, že právo pristúpiť k prerušeniu alebo k obmedzeniu poskytovania služieb mu vzniká už po uplynutí 5 dní od upozornenia na neuhradenie faktúry včas. Vzhľadom na tieto skutočnosti je priam zarážajúce, že právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k žiadnemu prerušeniu, či obmedzeniu poskytovania služieb počas doby viac ako 40 mesiacov od splatnosti faktúry. Týmto je jednoznačne spochybnené tvrdenie navrhovateľa o nezaplatení uvedených faktúr. Odporca tak na záver uviedol, že tvrdí, že právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k prerušeniu alebo k obmedzeniu poskytovania služieb z dôvodu, že uvedené faktúry riadne uhradil. Z uvedených dôvodov odporca žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť pre nedôvodnosť.

Odporca podaním zo dňa 22.04.2015 na výzvu súdu zo dňa 16.04.2015, aby oznámil peňažný ústav, v ktorom mal vedený bankový účet, z ktorého boli uhrádzané jeho platby, ktorými mali byť podľa jeho tvrdení uhradené žalované pohľadávky navrhovateľa tak, ako to uviedol vo vyjadrení zo dňa 06.03.2015 k návrhu na začatie konania, ďalej č. tohto bankového účtu a obdobie, za ktoré má súd vyžiadať od tohto peňažného ústavu ním označený dôkaz, a to výpisy z bankového účtu, reagoval tak, že on, ako aj jeho manžel, ST uhrádzali faktúry prevažne hotovostným vkladom na účet ST, ktorý bol vedený vo VÚB, a. s. Podľa ust. § 29 ods. 6 O.s.p., za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1 000 eur (ďalej len "drobné spory").

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 15.07.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 09.07.2015.

ST a odporca dňa 21.10.2010 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe predmetnej zmluvy ST odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pridelil k nej telefónne číslo XXXX XXX XXX a zaviazal sa poskytovať v zmluve špecifikované služby ako program služieb „Podľa seba 3 6000 minút a SMS“ a aktivovať odporcovi služby: CLIP, CLIR, povolenie medzinárodných hovorov, nezverejnenie v zozname účastníkov, euro roaming, voľné minúty, SMS, dátové služby, T-Mobile Club, jazyk účtu SJ, MMS, notifikácia SMS o vystavení faktúry, notifikácia SMS o úhrade faktúry, kontrola dát v EÚ. Odporca na zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti ST a Cenníkom služieb ST, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť zmluvy zaviazal dodržiavať. Závazne si objednal v zmluve špecifikované služby ST.

V dodatku k predmetnej zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010 sa zaviazal odporca riadne a včas platiť cenu Služieb ST podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete ST (ďalej len „Všeobecných podmienok“), platným Cenníkom služieb ST. [bod 1 písm. b) dodatku] ST sa zaviazala poskytovať odporcovi uvedený program služieb „Podľa seba 3 6000 minút a SMS“. ST sa zaviazal ako súčasť tohto programu poskytovať vo vzťahu k predmetnej SIM-karte odporcu balíček 6000 minút a balíček 6000 SMS, ktoré mal mať odporca aktivované súčasne ako dva z balíčkov podľa seba. Balíček 6000 minút zahŕňal 6000 voľných minút

odchádzajúcich hovorov na štandardné účastnícke čísla v mobilnej sieti ST každý deň v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod., pričom voľné minúty sa nevzťahovali na volania na odkazovú službu a na dátové volania. Balíček 6000 SMS zahŕňal 6000 voľných SMS správ zasielaných na štandardné účastnícke čísla v mobilnej sieti ST každý deň v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod., pričom voľné SMS správy sa nevzťahovali na SMS správy zasielané na skrátené čísla a čísla služieb mobilnej zábavy, ktoré sú spoplatňované osobitnou tarifou podľa cenníka, ako ani na SMS správy poslané z virtuálnych čísiel SMS správ I-zones PC Messengera, SMS Directu a E-mailu SMS. Nárok na poskytovanie balíčkov 6000 minút a 6000 SMS mal trvať odo dňa uzavretia dodatku až do uplynutia doby viazanosti podľa tohto dodatku. Zároveň zobral odporca na vedomie a súhlasil s tým, že má nárok na poskytovanie len jedného balíčka 6000 minút a jedného balíčka 6000 SMS, a to súčasne, pričom tieto balíčky tvoria súčasť účastníkom aktivovaného programu Podľa seba.

V bode 4 dodatku sa účastníci zmluvy dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany ST, je odporca povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 199,- eur. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo ST na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Odporca je zároveň povinný uhradiť ST náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Podľa bodu 5 dodatku bol tento dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami. Bol uzatvorený na dobu určitú, a to na dobu viazanosti 24 mesiacov.

ST vystavila dňa 22.10.2011 faktúru č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09.11.2011 na odporcu ako účastníka. Touto faktúrou bola vyúčtovaná za obdobie od 22.09.2011 do 21.10.2011 celková suma k úhrade 115,18 eur vrátane DPH, a to v členení: mesačné poplatky vo výške 33,6083 eur bez DPH, hlasové služby vo výške 22,2977 eur bez DPH, nehlasové služby vo výške 20,6615 bez DPH, iné platby vo výške 0,- eur, iné poplatky a služby vo výške 16,50 eur bez DPH (za obmedzenie služby - neplatenie), upomienka oneskorenej platby vo výške 3,50 eur (DPH z tejto účtovaná nebola) a DPH 20 % vo výške 18,61 eur.

ST vystavila dňa 22.11.2011 faktúru č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09.12.2011 na odporcu ako účastníka. Touto faktúrou bola vyúčtovaná za obdobie od 22.10.2011 do 21.11.2011 celková suma k úhrade 135,52 eur vrátane DPH, a to v členení: mesačné poplatky vo výške 33,6083 eur bez DPH, hlasové služby vo výške 36,9255 eur bez DPH, nehlasové služby vo výške 42,3972 bez DPH, iné platby vo výške 0,- eur a DPH 20 % vo výške 22,59 eur. Zároveň sa na faktúre udáva celková dlžná suma ku dňu 21.11.2011 vo výške 250,70 eur (ako súčet fakturovanej sumy 135,52 eur a sumy predchádzajúceho stavu účtu vo výške 115,18 eur /pozn. suma fakturovaná predošlou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX/). Na záver faktúry sa nachádza upomienka v znení: „Vážený zákazník, dovoľujeme si Vám pripomenúť, že k dnešnému dňu evidujeme voči Vám splatnú pohľadávku v sume 115,18 eur. Veríme, že uvedená situácia vznikla nedopatrením a odporúčame Vám úhradu do 01.12.2011, aby ste predišli obmedzeniu nami poskytovaných služieb. Upozorňujeme Vás, že každé obmedzenie služieb je spoplatnené čiastkou 19,80 eur.“

ST vystavila dňa 22.12.2011 faktúru č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09.01.2012 na odporcu ako účastníka. Touto faktúrou bola vyúčtovaná za obdobie od 22.11.2011 do 21.12.2011 celková suma k úhrade 110,17 eur vrátane DPH, a to v členení: mesačné poplatky vo výške 31,3677 eur bez DPH, hlasové služby vo výške 1,2447 eur bez DPH, nehlasové služby vo výške 23,2730 bez DPH, iné platby vo výške 0,- eur, iné poplatky a služby vo výške 33,- eur (prerušenie služby - neplatenie vo výške 16,50 eur bez DPH a obmedzenie služby - neplatenie vo výške 16,50 eur bez DPH), upomienka oneskorenej platby vo výške 3,50 eur (DPH z tejto účtovaná nebola) a DPH 20 % vo výške 17,78 eur. Zároveň sa na faktúre udáva celková dlžná suma ku dňu 21.12.2011 vo výške 360,87 eur (ako súčet fakturovanej sumy 110,17 eur a sumy predchádzajúceho stavu účtu vo výške 250,70 eur /pozn. suma uvedená na faktúre č. XXXXXXXXXXXX ako celková dlžná suma ku dňu 21.11.2011/). Na záver faktúry sa nachádza upomienka v znení: „Vážený zákazník, dovoľujeme si Vám pripomenúť, že k dnešnému dňu evidujeme voči Vám splatnú pohľadávku v sume 250,70 eur. Veríme, že uvedená situácia vznikla nedopatrením a odporúčame Vám úhradu do 01.01.2012, aby ste predišli obmedzeniu nami poskytovaných služieb. Upozorňujeme Vás, že každé obmedzenie služieb je spoplatnené čiastkou 19,80 eur.“

ST vystavila dňa 22.01.2012 faktúru č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09.02.2012 na odporcu ako účastníka. Touto faktúrou bola vyúčtovaná za obdobie od 22.12.2011 do 21.01.2012 celková suma k úhrade 3,50 eur ako upomienka oneskorenej platby (mesačné poplatky sú uvedené v sume 0,- eur). Zároveň sa na faktúre udáva celková dlžná suma ku dňu 21.01.2012 vo výške 364,37 eur (ako súčet

fakturovanej sumy 3,50 eur a sumy predchádzajúceho stavu účtu vo výške 360,87 eur /pozn. suma uvedená na faktúre č. XXXXXXXXXXXX ako celková dlžná suma ku dňu 21.12.2011/).

ST vystavila dňa 22.11.2012 faktúru č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09.12.2012 na odporcu ako účastníka. Touto faktúrou bola vyúčtovaná za obdobie od 22.10.2012 do 21.11.2012 celková suma k úhrade 199,- eur ako zmluvná pokuta.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou ST ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 24.06.2013 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu voči odporcovi v celkovej výške 563,37 eur (1SprV/1064/2013).

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného od 01.11.2011, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného od 01.11.2011, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného od 01.11.2011, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného od 01.11.2011, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2011, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545a OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť

podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 79 ods. 1 O.s.p., konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a Občianskeho zákonníka) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd tak považoval na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi ST a odporcom bola uzavretá zmluva o pripojení podľa cit. ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., ktorú možno zároveň v zmysle cit. ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. považovať s účinnosťou za zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa cit. ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. ST sa touto zmluvou zaviazala odporcovi poskytovať elektronické komunikačné služby (ďalej len „služby“) špecifikované v zmluve. Odporca sa ako účastník zaviazal platiť cenu (úhradu) za poskytnuté služby, ako bola táto v danom prípade za obdobie od 22.09.2011 do 21.12.2011 fakturovaná v prvých troch vyššie uvedených faktúrach celkovo vo výške 353,87 eur [č. XXXXXXXXXXXX vo výške 111,68 eur (t. j. rozdiel fakturovanej sumy 115,18 eur a sumy za upomienku oneskorenej platby vo výške 3,50 eur), č. XXXXXXXXXXXX vo výške 135,52 eur a č. XXXXXXXXXXXX vo výške 106,67 eur (t. j. rozdiel fakturovanej sumy 110,17 eur a sumy za upomienku

oneskorenej platby vo výške 3,50 eur]). Rovnako mal súd za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 24.06.2013 ST ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom boli v súlade s ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ postúpené pohľadávky ST voči odporcovi na zaplatenie uvedenej ceny (úhrady) za poskytnuté služby spolu s ich príslušenstvom. Tieto skutkové závery súdu korešpondujúce so skutkovými tvrdeniami navrhovateľa napokon neboli medzi účastníkmi ani sporné. Sporným medzi účastníkmi konania bolo skutkové tvrdenie navrhovateľa, že odporca doposiaľ cenu (úhradu) za služby v celkovej výške 353,87 eur vyúčtovanú odporcovi prvými tromi vyššie uvedenými faktúrami neuhradil. Z vyššie cit. ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že občiansko-právne konanie je ovládané zásadou prejednacou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne povinnosťou účastníkov konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Okrem povinnosti tvrdenia podľa ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. majú účastníci dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich vlastných tvrdení. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva zaťažuje toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, účastníkom tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre účastníka, ktorý tzv. dôkazné bremeno neunesol. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze (neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno síce postihuje účastníkov konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam. Tento význam sa spája s procesnou situáciou v spore, v ktorom je isté, napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom, že skutkový stav zostane neobjasnený. Nezistenie potrebného skutkového stavu nemôže viesť k tomu, že súd odmietne rozhodnúť vo veci samej. Inštitút dôkazného bremena dovoľuje a ukladá súdu meritórne rozhodnúť aj v takomto prípade. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané, resp. za vyvrátené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Možno tak konštatovať, že odporcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie jeho skutkového tvrdenia, že sumu 353,87 eur zodpovedajúcu cene (úhrade) za ST poskytnuté služby podľa predmetnej zmluvy o pripojení za obdobie od 22.09.2011 do 21.12.2011. Navrhovateľ totiž v zmysle uvedeného nemohol preukázať neexistenciu odporcom tvrdených úhrad. Odporca však v konaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by svoje skutkové tvrdenia o úhrade navrhovateľom uplatnených pohľadávok preukázal. Rovnako odporca ani riadne neoznačil žiadny dôkaz, ktorý by súd mohol na základe jeho návrhu zabezpečiť a ktorým by splnil svoju dôkaznú povinnosť. Pokiaľ odporca v konaní poukazoval na spis. zn. konania Okresného súdu Žilina vo veci obžalovaného G.. P. F., a to spis. zn. 1T/46/2014, súd konštatuje, že dôkaz súdnym spisom nie je v zmysle ustálenej judikatúry vykonať a vykonať možno len dôkaz konkrétne označenou listinou nachádzajúcou sa v súdnom spise. (napr. H. XX/XXXX) Odhliadnuc od uvedeného, odporca produkoval v súvislosti s predmetným trestným konaním len tie skutkové tvrdenia, že v dôsledku konania obžalovaného nemá prístup k listinám, ktorými by mohol preukázať svoje skutkové tvrdenia o úhrade ceny (úhrady) za poskytnuté služby v danom prípade, a to vzhľadom k tomu, že obžalovaný G.. P. F. tieto listiny aj s inými hnutelnými vecami odviezol na neznáme miesto. Logicky tak možno uzavrieť, že v predmetnom spise sa tak odporcom spomínané listiny nachádzať nemôžu, čo napokon odporca ani netvrdil. Ak odporca v ďalšom žiadal, aby súd zabezpečil výpisy z účtu, ktorý bol vedený vo VÚB, a. s. a z ktorých výpisov by malo vyplývať, že odporca hotovosťnými platbami na tento účet riadne uhradil jemu v konaní navrhovateľom označenými faktúrami ST vyúčtovanú cenu služieb podľa predmetnej zmluvy o pripojení, súd poukazuje na to, že odporca neoznačil tento dôkaz riadne tak, aby ho bolo možné zabezpečiť. Odporca totiž neoznačil akékoľvek číslo bankového účtu ST vedeného vo VÚB, a. s. a rovnako ani neuviedol obdobie, za ktoré by mal súd predmetný výpis z bankového účtu ST zabezpečiť. Takýto dôkaz tak súd nemohol objektívne zabezpečiť a logicky ani vykonať. Žiadne ďalšie dôkazy odporca poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. už v konaní do vyhlásenia rozsudku neprodukoval. Nehľadiac na dôkaznú povinnosť odporcu však súd musí konštatovať, že odporcove skutkové tvrdenia, uvedené v jeho podaní zo dňa 06.03.2015 - vyjadrení k návrhu na začatie konania, nemajú žiadnu oporu v navrhovateľom predložených listinných dôkazoch a sú s nimi v priamom rozpore. Ako vyplýva z faktúr predložených navrhovateľom, v každej nasledujúcej faktúre, ktorou bola odporcovi vyúčtovaná cena (úhrada) za poskytnuté služby, resp. upomienka oneskorenej platby, bola na záver uvedená celková

dĺžná suma (naposledy vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 21.01.2012 vo výške 364,37 eur). Z toho vyplýva, že odporca predošlými faktúrami vyúčtovanú cenu (úhradu) za poskytnuté služby neuhradil. Je zrejmé, že preto boli odporcovi aj dva krát vyúčtované upomienky oneskorenej platby každá vo výške 3,50 eur po tom, ako bol vo faktúrach č. 7111825372 zo dňa 22.11.2011 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2011 ST výslovne upomínaný na neuhradenie splatných pohľadávok vyúčtovaných mu v predošlých faktúrach. Súčasne pokiaľ odporca argumentoval, že ak by neuhradil riadne cenu (úhradu) služieb, došlo by zo strany ST k obmedzeniu, resp. prerušeniu poskytovania služieb, k čomu však podľa odporcu nedošlo, súd poukazuje na to, že ani toto skutkové tvrdenie odporcu nemá žiadnu oporu v navrhovateľom produkovaných dôkazoch. Z obsahu faktúr č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2011 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2011 totiž jednoznačne vyplýva, že odporcovi bolo 2 x obmedzené poskytovanie služieb pre neplatenie ich ceny (úhrady) a z obsahu faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.12.2011 jednoznačne vyplýva, že v období od 22.11.2011 do 21.12.2011 došlo zo strany ST k prerušeniu poskytovania služieb pre neplatenie ich ceny (úhrady). To že tomu tak bolo vyplýva aj z nasledujúcej faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.01.2012, ktorou odporcovi bola za obdobie od 22.12.2011 do 21.01.2012 vyúčtovaná už len upomienka oneskorenej platby, pričom mesačné poplatky boli účtované v sume 0,- eur. To nasvedčuje skutočnosti, že poskytovanie služieb zo strany ST odporcovi zostalo po 21.12.2011 aj naďalej prerušené, a preto ST neúčtoval za služby žiadnu cenu (úhradu), resp. účtoval 0,- eur.

V kontexte s uvedeným sa súdu odporcom produkovaná obrana javila ako účelová, čomu nasvedčuje aj to, že odporca žiadnym spôsobom (či už konkrétnym dátumom, alebo aspoň určitým obdobím) neoznačil čas, kedy malo dôjsť z jeho strany k úhrade jemu vyúčtovanej ceny (úhrady) za poskytnuté služby ST podľa predmetnej zmluvy o pripojení.

Súd tak konštatuje, že v dôsledku nepreukázania skutočnosti, že odporca splnil riadne a včas svoj peňažný záväzok uhradiť ST, resp. následne navrhovateľovi cenu (úhradu) jemu poskytnutých služieb, vychádzal z toho, že odporca sa dostal podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá OZ do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku a v tomto omeškaní sa nachádzal aj v čase rozhodnutia súdu vo veci. Pohľadávka pôvodného veriteľa ST zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 prešla podľa ust. § 524 OZ na navrhovateľa. Preto súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 353,87 eur zodpovedajúcej cene (úhrade) za ST poskytnuté služby podľa predmetnej zmluvy o pripojení za obdobie od 22.09.2011 do 21.12.2011 ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel a odporcu týmto rozsudkom zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na príslušenstvo pohľadávky navrhovateľa na zaplatenie sumy 353,87 eur - úrokov z omeškania: vo výške 9,25 % ročne zo sumy 111,68 eur od 10.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 106,67 eur od 10.01.2012 do zaplatenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny (úhrady) za poskytnuté služby, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr (t. j. so zaplatením: sumy 111,68 eur dňa 10.11.2011, sumy 135,52 eur dňa 10.12.2011 a sumy 106,67 eur dňa 10.01.2012), ktorými právny predchodca navrhovateľa ST vyúčtoval odporcovi cenu (úhradu) za poskytnuté služby v období od 22.09.2011 do 21.12.2011 podľa predmetnej zmluvy o pripojení, celkovo v sume 353,87 eur. Tieto faktúry súd považoval za výzvu právneho predchodcu navrhovateľa odporcovi na zaplatenie podľa ust. § 563 OZ, keďže z predložených listinných dôkazov navrhovateľom nemal preukázanú dohodu účastníkov zmluvy o splatnosti predmetnej ceny (úhrady) za poskytnuté služby. Právne predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 9,25 % ročne zo sumy 111,68 eur od 10.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 106,67 eur od 10.01.2012 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB bola v období od 09.11.2011 do 13.12.2011 vo výške 1,25 % a v období od 14.12.2011 do 10.07.2012 vo výške 1 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti § 121 O.s.p.). Následne s postúpenou pohľadávkou prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 OZ aj príslušenstvo uplatnenej pohľadávky na zaplatenie sumy 353,87 eur, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplatenie úrokov z omeškania v tomto odseku uvedenom rozsahu. Súd s poukazom na to, návrhu v tejto časti vyhovel, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Čo sa týka navrhovateľom uplatnených nárokov na zaplatenie poplatkov za upomienku oneskorenej platby v sume 3 x 3,50 eur, t. j. spolu 10,50 eur (vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa cit. ust. § 544 ods. 1 OZ, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je totiž názoru, že takýto typ nároku nemôže byť

z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu právneho predchodcu navrhovateľa - ST (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), ktorá by pre odporcu mala nejaký majetkový význam, keďže bezpochybné ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas v lehote splatnosti a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany právneho predchodcu navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov, ktoré však v dôsledku toho, že toto upozornenie bolo realizované faktúrami, ktorými ST vyúčtovala odporcovi cenu poskytnutých služieb, boli v podstate nulové). Navrhovateľ však nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o tejto zmluvnej pokute, ako to predpokladá ust. § 544 ods. 2 OZ, a z uvedeného dôvodu s poukazom na ust. § 40 ods. 1 OZ nepreukázal ani platnosť takéhoto zmluvného dojednania, resp. platnosť právneho dôvodu pre vznik pohľadávky ST na zaplatenie poplatkov za upomienky oneskorenej platby v celkovej výške 10,50 eur. Preto z uvedeného dôvodu súd návrh v časti o zaplatenie sumy 10,50 eur spolu s úrokmi z omeškania: vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.01.2012 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.02.2012 do zaplatenia zamietol.

Napokon pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 199,- eur, súd bez akejkoľvek pochybnosti konštatuje, že navrhovateľ si tento nárok uplatnil titulom zmluvnej pokuty, ktorý nárok mal vzniknúť jeho právnemu predchodcovi podľa ust. bodu 4 dodatku k predmetnej zmluve o pripojení uzavretej medzi ST a odporcom dňa 21.10.2010 v dôsledku porušenia povinnosti odporcu podľa bodu 1 písm. b) dodatku, na ktoré porušenie povinnosti sa vznik zmluvnej pokuty podľa bodu 4 dodatku viazal, platiť riadne a včas cenu jemu poskytnutých služieb podľa predmetnej zmluvy o pripojení.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právny vzťah medzi ST a odporcom založený predmetnou zmluvou o pripojení zo dňa 21.10.2010 vrátane jej dodatku sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. OZ. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do OZ (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 OZ sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe

predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd tak vedomí si svojej povinnosti sa zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňoval právo na zaplatenie sumy 199,- eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednaní uvedenej zmluvnej podmienky v dotknutom ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010 uzavretého medzi ST ako dodávateľom a odporcom ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarknutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie dotknutých zmluvných klauzúl o zmluvnej pokute v danom prípade nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v znení ust. § 53 ods. 9 (v súčasnosti ods. 11) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z tohto vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednaní takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Len tento spôsob výkladu cit. ust. § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy podľa názoru súdu plne korešponduje so znením cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012) Ako vyplýva z § 544 OZ, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 OZ, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade právny predchodca navrhovateľa ST tak zmluvnou pokutou vo výške 199,- eur s poukazom na jej zakotvenie v ust. bodu 4 dodatku vo väzbe na bod 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové zvýhodnenie na vybraný program služieb „Podľa seba 3 6000 minút a SMS a balíček „hovory do všetkých sietí“ a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa ST získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitosťou zabezpečoval poskytnutie určitých cenových benefitov odporcovi (teda na druhej strane zodpovedajúcej akejsi strate právneho predchodcu oproti štandardnej cene služieb).

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute podľa dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010 je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednaná zmluvná podmienka zavazovala odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti najmä podľa bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010 počas celej doby viazanosti, t.j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jej konci, a to v rovnakej výške a súčasne bez ohľadu na intenzitu porušenia

zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovanej zmluvnej podmienky by tak bol odporca (resp. iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške 199,- eur, tak v prípade, že by porušil svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvná pokuta viazala, hneď na začiatku doby viazanosti, ako aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas. Rovnako súd poukazuje na to, že spotrebiteľ bol zaviazaný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 199,- eur stále v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia jeho zmluvnej povinnosti, t. j. bez ohľadu na rozsah dlžnej sumy za poskytnuté služby, teda napr. aj pri dlhu pár euro. Z pohľadu súdu je uvedené potrebné považovať za neprijateľné. Na tomto závere súdu nemôže nič meniť ani prípadná argumentácia, že právny predchodca navrhovateľa si v prípade menšej intenzity porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom (už mu vzniknuté) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty neuplatňoval, keďže ako bolo vyššie uvedené v prípade ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ide o absolútnu neplatnosť.

Súčasne treba poukázať aj na to, že slovné spojenie uvádzané v dotknutom ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010: „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b)“, pri zohľadnení toho, že v ust. bodu 1 písm. b) dodatku sa odporca zaviazal dodržiavať všetky svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami, týmto dodatkom a platným Cenníkom, tak vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, nemôže byť akceptovateľná.

Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku [§ 53 ods. 4 písm. k) OZ] spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá OZ), ktorá je tak absolútne neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 OZ. Z dôvodu neplatnosti právneho základu navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 199,- eur titulom zmluvnej pokuty podľa bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 21.10.2010, tak súd musel návrh v časti o zaplatenie sumy 199, eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- eur od 10.12.2012 do zaplatenia zamietnuť.

Súčasne v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. súd výslovne uviedol zmluvnú podmienku vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ mal vo veci len čiastočný úspech v čistom vyjadrení 30 % [úspech navrhovateľa vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku: istina 353,87 eur + 38,04 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 111,68 eur od 10.11.2011 do 15.07.2015 + 45,13 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do 15.07.2015 + 33,75 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 106,67 eur od 10.01.2012 do 15.07.2015 = 470,79 eur; celková výška uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku: istina 563,37 eur + 39,23 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 115,18 eur od 10.11.2011 do 15.07.2015 + 45,13 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 135,52 eur od 10.12.2011 do 15.07.2015 + 34,85 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 110,17 eur od 10.01.2012 do 15.07.2015 + 1,08 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 10.02.2012 do 15.07.2015 + 45,22 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- eur od 10.12.2012 do 15.07.2015 = 728,88 eur; percentuálny úspech navrhovateľa = 470,79 eur / 728,88 eur = 65 %; úspech odporcu 35 % = 100 % - úspech navrhovateľa 65 %; čistý úspech navrhovateľa 65 % - 35 % = 30 %].

Súd tak podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatnenie jeho práva v pomernej výške zodpovedajúcej jeho čistému úspechu v konaní (hľadisko účelnosti trov je obsiahnuté v znení ust. § 142 ods. 1 O.s.p.). Súd tak za navrhovateľom účelne vynaložené trovy považoval len trovy spočívajúce v úhrade súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 33,50 eur a na pomernú náhradu týchto vo výške 10,05 eur (33,50 eur x 30 % = eur) odporcu zaviazal, a to v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Pokiaľ sa týka trov právneho zastúpenia uplatňovaných navrhovateľom, súd náhradu týchto navrhovateľovi nepriznal v žiadnom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov:

Ako už bolo uvedené v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je zakotvená zásada účelnosti vynaložených trov konania, t. j., že účastník v prípade plného úspechu má právo na náhradu trov konania, avšak iba tých, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Súd mal za to, že navrhovateľ ním tvrdené trovy právneho zastúpenia takto nevyňaložil. Pri tomto závere vychádzal zo skutočností, ktoré sú mu známe z jeho činnosti (§ 121 O.s.p.), a to že podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I bol ku dňu vykonania úkonov právnej služby jediným konateľom navrhovateľa (spoločnosti BL Telecom collection, s. r. o.) JUDr. Peter Štrpka, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava a jediným spoločníkom navrhovateľa spoločnosť BL Consulting, s. r. o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 35 821 132, ktorej jedinými spoločníkmi a konateľmi sú JUDr. David Soukeník, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava a JUDr. Peter Štrpka. Títo sú súčasne jedinými spoločníkmi ako aj konateľmi obchodnej spoločnosti SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 (t. j. právneho zástupcu navrhovateľa). Taktiež má súd vedomosť, že navrhovateľ vystupuje opakovane vo veľkom množstve ďalších konaní, kde si uplatňuje typovo rovnaké pohľadávky od toho istého postupcu voči jednotlivým odporcom (spotrebiteľom). Na prvý pohľad sa tak javí nelogické, že obchodná spoločnosť BL Telecom collection, s. r. o., ktorej jediným konateľom je advokát JUDr. Peter Štrpka a spoločníkom spoločnosť BL Consulting, s. r. o., ktorej jedinými spoločníkmi a konateľmi sú advokáti JUDr. Peter Štrpka a JUDr. David Soukeník, sa dá zastúpiť v súdnom konaní tými istými advokátmi, z ktorých jeden je jej jediným konateľom a obaja jej jedinými spoločníkmi a konateľmi jej ovládajúcej spoločnosti BL Consulting, s. r. o. (aj keď títo vykonávajú advokáciu ako konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r.o.), teda vynakladá ďalšie neefektívne náklady v podobe ceny právnych služieb, napriek tomu, že práve osoba tvoriaca jej štatutárny orgán je zároveň advokátom, teda znalým práva a nepotrebným právnu pomoc. Toto nelogické správanie obchodnej spoločnosti BL Telecom collection, s. r. o. však nemôže mať iný dôvod ako naopak dosiahnuť popri zisku zo samotného speňaženia nakúpených pohľadávok aj ďalší zisk, tentoraz pre inú spoločnosť SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. avšak s tým istým personálnym substrátom ako má navrhovateľ, vo forme náhrady trov konania (následne po rozdelení zisku oboch spoločností dosiahnu zisk tie isté dve fyzické osoby JUDr. Soukeník a JUDr. Štrpka). Súčasnne má súd vedomosť, že navrhovateľ si uplatňuje dotknuté pohľadávky v podobe rovnakých formulárových návrhov (kde v zásade dopĺňa len č. zmlúv uzavretých jeho právnym predchodcom s konkrétnym odporcom a č. faktúr, ktorými boli vyúčtované konkrétnym odporcom pohľadávky jeho právneho predchodcu). Administratívne vyplňovanie formulárových návrhov navyše súd nepovažuje za poskytovanie právnych služieb. (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 MCdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014, uznesenie Ústavného súdu ČR spis. zn. IV. ÚS 2777/11 zo dňa 27.12.2011)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.